

hvor stor Afgiften, der træder istedetfor de af-
løste Ydelsr, skal være, men jeg troer, at In-
gen bedre vilde kunne foretage et Skøn af den
Art end Folk i selve Communen. Dermed vil
jeg dog ikke sige, at de skulle have afgjørende
Indflydelse, hvad de naturligtvis vel heller ikke
kunne faae, naar der efter Indstilling af Amts-
raadet bliver valgt et Medlem af Indenrigs-
ministeriet og et Medlem af Ministeriet for
Kirke- og Underviisningsvæsenet;— men jeg skulde
som sagt ønske, at Commissionen bliver forøget
med et Par Medlemmer, valgte af Communen,
fordi jeg troer, at Sagen derved vil komme til
at undergaae et mere paalideligt Skøn, end
maaskee ellers vil blive Tilfældet.

Ministeren for Kirke- og Under- viisningsvæsenet:

Det forekommer mig, at en Commission af 3 Medlemmer allerede
er temmelig stor til disse smaa Ydelsers Af-
løsning. Foraaabidt man imidlertid skulde sætte
Priis paa at faae den forøget med endnu 2
Medlemmer, saa maatte Præsten, mener jeg,
vælge det ene og Sogneforstanderskabet det an-
det, Forholdet blev da ligeligt mellem vedkom-
mende Parter; men det forekommer mig, som
sagt, ikke, at der er Anledning til at forøge
Antallet af Medlemmerne. Ordet „Skøn“ vil
jo f. Ex. sige, at man, hvis Præsten har und-
lædt at foretage Optrædningen for visse Gaarde,
da ikke ved Afgiftens Fastsættelse tager Hensyn
dertil o. s. fr. — Dersom man skulde gaae den
Bei, det ærede Medlem har antydet, saa maatte
man, som jeg har udtalt, give Parterne Veilig-
hed til at vælge Medlemmer af Commissionen,
men jeg er rigtignok bange for, at den da vilde
blive for talrig.

N. W. Hansen: Med Hensyn til Com-
missionsapparatet forekommer det mig, at det
er kostbart nok, som det er, og at man ikke skal
gøre det kostbarere. Jeg indbringer, at det,
som den ærede Rigsdagsmand, der først havde
Ordet, bemærkede, kan være en Mangel ved
dette Lovforslag, at det ikke indeholder en tyde-
lig Antydning af, at en frivillig Overeens-
komst kan finde Sted, men jeg kan dog ikke see
rettere, end at Lovforslaget ikke vil træde hin-
drende imellem, dersom der fra Geistlighedens

Side gjøres moderate Tilbud, og de blive mod-
tagne af Yderne. Jeg antager, dette er Me-
ningen, men hvis det ikke er Tilfældet, vil det
jo kunne opnaaes under de forskjellige Trin,
Sagen har at passere. Forørigt indseer jeg ikke,
at dette Lovforslag, saaledes som det foreligger,
vil være Yderne til synderlig videre Fordeel,
end at det vil ubjærne det unaturlige Lønnings-
forhold. Det er et Lønningsforhold, der har
en saa forældet Betydning, at man maa glæde
sig ved, at det bliver afløst. Det har imid-
lertid indret mig at see den Modstand, som
Lovforslaget har mødt paa et andet Sted, og
jeg kan ikke troe, at denne Modstand skulde
finde Tilslutning fra Geistlighedens Side, eller
at den skulde vise en saadan vedholdende Lyst
til at føre Regnskab ikke alene over Jordens
Frembringelser, men ogsaa over, hvormange
Kalve og Lam, ja næsten over ethvert ubethyde-
ligt Dyr, der fødes i Communen, for at be-
regne, hvor stor en Anpart deraf der vilde til-
komme dem. Det har i saa Henseende været
glædeligt at høre de Udtalelser, der ere frem-
komne fra de Geistlige, der have Sæde her i
Thinget, og jeg haaber, at de skulle bidrage til,
at Lovforslaget paa en heldig Maade vil ordne
Afløsningen af disse Ydelsr. Hvad Høitids-
offret derimod angaaer, troer jeg dog ikke, det har
en saa stor Uvillie imod sig, som Offrene ved de
kirkelige Handlinger; det er disse Offre, som for-
aarsage saa mangt et Sammenstød mellem
Geistlighed og Menighed, og skjøndt det ikke
her er paa rette Plads at omtale dette For-
hold, saa glæder jeg mig dog ved den Behu-
delse, som den høitagtede Cultusminister har
givet om en hyderligere Ordning af Tiendefor-
holdet, idet det er at haabe, at de Sammen-
stød, som sllige Recordslutninger angaaende
kirkelige Handlinger have medført, vilde blive
hævede. Det er i Særdeleshed de sacramen-
tale Handlinger, som efter min Mening give
Kirkens Tjender Midler ihænde til at skabe en
saadan Uvillie imod Kirkens Forhold, som paa
mange Steder gjør sig gjældende. Tienden er
jo den egentlige Lønning, det er den, som Re-
gjeringen af hellig Nidkærhed har forordnet,
for at Guds Ord skal tales hver Helligdag, og
at de kirkelige Handlinger skulle forvaltes; men
jeg mener ogsaa, at naar Forholdet bliver fuld-